

IDŐSEBB HENRY FORD: A NEMZETKÖZI ZSIDÓ

Első kiadás: 1921 június

TARTALOM

1. Fejezet Az Egyesült Államok zsidótörténete
2. Fejezet A zsidó befolyás szempontjai
3. Fejezet Üldözöttek vagy üldözők?
4. Fejezet Nép-e a zsidóság?
5. Fejezet A zsidó politikai program
6. Fejezet Bevezető "Cion bölcseinek protokolljába"
7. Fejezet Hogyan használják a zsidók hatalmukat
8. Fejezet Zsidó befolyás az amerikai politikában
9. Fejezet Bolsevizmus és cionizmus
10. Fejezet Zsidó hatalom a színházban és moziban
11. Fejezet A zsidó jazz lesz a népzene
12. Fejezet Szeszesitalok, szerencsejátékok, kicsapongás és korrupció
13. Fejezet A világ legfontosabb problémája

- 14. Fejezet A zsidó pénzhatalom előnyei és hátrányai
- 15. Fejezet A harc a sajtó ellenőrzéséért
- 16. Fejezet A zsidók állama

AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK ZSIDÓTÖRTÉNETE

Az amerikai zsidók története Kolombusz Kristóffal kezdődik. 1492 augusztus 2-án több mint 300 000 zsidót űztek ki Spanyolországból és augusztus 3-án, másnap Kolombusz felszedte a horgonyt és nyugat felé hajózott egy csoport zsidóval a fedélzeten.

Ők nem menekültek voltak, mivel a látnoki tengerész terveit már jóval indulás előtt támogatták befolyásos zsidók. Maga Kolombusz elmondja, hogy sokat érintkezett zsidókkal. Az első levelét, amelyben felfedezéseit részletezte, egy zsidónak írta. Valójában magát az eseménydús utazást, amely az emberiség tudását és gazdagságát a 'világ másik felével' egészítette ki, zsidók tették lehetővé. Az a kellemes történet, hogy Izabella királynő ékszerei finanszírozták az utazást, alapos kutatás után eltűnt.

Három maranó, azaz titkos zsidó volt akkor, akik a spanyol udvarban igen befolyásosak voltak: Luis de Santagel, aki fontos valenciai kereskedő volt és aki a királyi adóügyekkel foglalkozott. Rokona, Gabriel Sanchez, aki a királyi kincstárnok volt és barátjuk, Juan Cabrero a királyi kamarás. Ezek szüntelenül Izabella királynőt dolgozták meg a királyi kincstár üresedésének rémképével és annak valószínűségével, hogy Kolombusz felfedezi India mesés kincseit, ameddig a királynő hajlandó volt ékszereit a tőke biztosítékeként zálogba adni. De Santagel kikönyörögte az engedélyt, hogy ő megelőlegezhesse az utazást, amit aztán meg is tett, összesen 17 000 dukátot, ami akkor 5000 fontnak felelt meg, mai értékében (1920-as évek - fordító) 40 000 font.

Kolombusz utazásába legalább három zsidó társult bele: Luis de Torres, tolmács, Marco a sebész, Bernal, az orvos, Alonzo de la Calle és Gabriel Sanchez. Luis de Torres szállt elsőként partra, ő fedezte föl elsőként a dohány használatát. Kubában telepedett le és azt lehet mondani, hogy ő volt a dohányüzlet zsidó ellenőrzésének atyja, úgy ahogy az ma is létezik.

Kolombusz régi támogatói, Luis de Santagel és Gabriel Sanchez sok kiváltságot kaptak a munkában játszott szerepük miatt, Kolombusz maga azonban egy összeesküvés áldozata lett, amelyet Bernal, a hajóorvos szőtt és jutalma igazságtalanságok és bebörtönzés volt.

Ez után a kezdet után a zsidók mind jobban úgy tekintettek Amerikára, mint gyümölcsöző területre, és erős kivándorlás indult meg Délamerika irányába, elsősorban Brazíliába. Mivel azonban a brazilok és a hollandok között hadi ellentét volt, amelyben zsidók is résztvettek, a braziliai zsidók szükségesnek látták, hogy kivándoroljanak a holland gyarmat irányába, amelyet ma New Yorknak hívnak. Peter Stuyvesant, a holland kormányzó nem értett egyet azzal, hogy ezek az emberek ott letelepednek és elrendelte, hogy hagyják el az országot, de a zsidók előzőleg gondoskodtak arról, hogy letelepedhessenek ha nem is látják őket szívesen, mivel amikor Stuyvesant rendelkezést visszavonták, az igazgatók ennek egyik okául 'azt a nagy összegő investíciót nevezték, amelyet a zsidók a társaság részvényeibe fektettek'.

Ennek ellenére megtiltották nekik közhivatal viselését és kiskereskedelmi üzletek nyitását, amelynek hatására a külkereskedelemmel foglalkoztak, amelyet hamarosan monopolizáltak európai kapcsolataik révén.

Ez csak egy illusztrációja a zsidók találékonyságának. Tilts meg neki egy irányt, és ő egy másikban fog kitűnni. Ha megtiltják neki, hogy új ruhákkal kereskedjen, akkor használt ruhákat fog eladni ez volt a szervezett használtruhakereskedés kezdete. Ha megtiltják neki az árukkal való kereskedést, akkor hulladékokkal fog kereskedni - a zsidó a hulladékkereskedelem alapítója a világon. Ő a hulladékhasznosítás alapítója - gazdagságot talált a civilizáció hulladékában. Megtanította az embereket, hogy hogyan használjanak régi rongyokat, hogyan tisztítsanak régi tollat, hogy használják a feltört diót és a nyúlszőrt. Mindig volt érzéke a szőrmekereskedelem iránt, amelyet ma ő ellenőriz és nevéhez fűződik az egyszerű bőrök felhasználása, amelyek ma különböző csábító kereskedelmi nevek alatt vannak forgalomban mint értékes eredetű szőrmék.

Peter Stuyvesant akaratlanul kényszerítette a zsidókat, hogy New Yorkot Amerika első számú kikötőjévé tegyék, és annak ellenére, hogy az amerikai forradalom idején a legtöbb New Yorki zsidó Philadelphiába menekült, legtöbbjük visszatért New Yorkba az első lehetőség megragadásával, ösztönösen érezve, hogy New York nekik paradicsomi nyerési lehetőségeket nyújt. És ez a sejtés igaznak bizonyult.

New York a világ zsidó lakosságának legnagyobb központja. Az amerikai import és export nagy részét itt adóztatják meg és itt fizeti minden amerikai iparág sarcát a pénz mestereinek. Maga a város területe is zsidó birtok (holding).

Nem csoda, hogy zsidó írók ennek a példa nélküli jómód, ellenőrizhetetlen gazdagság és hatalomnövekedés láttán lelkesen elmagyarázzák, hogy az Egyesült Államok az Ígéret Földje amelyet a próféták jósoltak meg, és New York az új Jeruzsálem. Némelyek még tovább mentek és a Rocky hegység csúcsait 'Cion hegyeinek' nevezték, és okuk volt rá, ha a zsidók bányászat és tengerparti hatalmát figyelembe vesszük.

George Washington idején kb. 4 000 zsidó élt az országban, legtöbbjük jómódú kereskedő. Az amerikai oldalt támogatták és a gyarmatok harcát kölcsönökkal segítették kritikus időkben.

Ötven éven belül az Egyesült Államok zsidó lakosságának számon tartható növekedése több mint 3 300 000 volt. A mai állapotot senki sem tudja pontosan felbecsülni.

Ahhoz, hogy azokat az iparágakat összeírjuk, amelyek az Egyesült Államokban zsidó ellenőrzés alatt állnak, akkor az létfontosságú iparágakat érintenénk, azokat, amelyek tényleg létfontosságúak és azokat, amelyek létfontosságúvá fejlődtek. A színházi üzlet teljesen zsidó: A színműírás, a könyvelés és a színházak működtetése teljesen zsidók kezében van. Ez az oka annak, hogy ma szinte minden darabban propaganda van, néha vakító üzleti reklám, néha közvetlen politikai utasítás.

A filmipar, a cukoripar, a dohányipar, több mint ötven százaléka a húscsomagolási iparnak, a cipőiparnak több mint hatvan százaléka, az ország zenei életének nagy része, az ékszeripar, a

gabona, gyapot, olaj, acél, hetilapok írása, hírközlő irodák, a szeszesitalüzlet, a kölcsönzés, ezek csak azok az iparágak, amelyeknek nemzeti és nemzetközi jelentősége van és a zsidók ellenőrzése alatt állnak, vagy egyedül vagy a tengerentúli zsidókkal szövetkezve.

Az amerikai nép nagyon meg lenne lepődve ha az 'amerikai üzletemberek' sorát látná, akinek nemzetközi hírneve van. Ezek többnyire zsidók. Ez fényt vethet azoknak az 'amerikai üzleti módszereknek' a hírnevére, amely a világ sok részén tapasztalható. Ha különféle fajú emberek üzletelhetnek 'amerikai' név alatt, mégpedig jogszerűen, akkor nem meglepő, hogy amerikaiak nem vesznek némely leírást észre, amelye a nemzetközi sajtóban az amerikai módszereket leírja. Ha az amerikai üzlet hírneve károsodott, az azért volt, mert nem amerikai módszereket használtak amerikai név alatt.

A zsidó gyarapodás példái az Egyesült Államokban mindennaposak, de a gazdagság, amely csak az előrelátás és szorgalom jutalma, nem keverendő össze az ellenőrzéssel. Lehetetlen lenne bármely gój szövetségnek hasonló körülmények között az irányítást átvenni, ahogy zsidók azt tették, mert a gójokban nincs meg az együttműködés és összeesküvés készsége és az intenzív fajiság összetaró ereje, amely a zsidót jellemzi. A gójnak nem jelent semmit, ha egy másik ember szintén gój; egy zsidónak az szinte minden, ha a szomszédja is zsidó.

A nemzetközi zsidó tervet, hogy a pénzügyi piacukat az Egyesült Államokba hozzák, az amerikai nép nem akarta. A történelmi példák óvnak ettől. Ez azt jelentette, hogy a világ gyanakvással figyelte Spanyolországot, Velencét, Németországot vagy Nagybritanniát amiatt amit zsidó pénzemberek követtek el. A legfontosabb meggondolás az az, hogy a legtöbb nemzetközi feszültség amely ma létezik, az annak a haragnak a következménye, ami amiatt állt elő, amit zsidó pénzhatalom követett el nemzetek neve alatt rejtőzködve.

'A britek tették ezt', 'a németek tették ezt', amikor a nemzetközi zsidó tette azt, akinek sakktábláján a nemzetek csak foltok. Ma a világon sokszor hallani: 'Az Egyesült Államok tette ezt. Ha nem tette volna, a világ ma jobban állna. Az amerikaiak aljas, kapzsi, kegyetlen emberek.'

Miért? Mert a zsidó pénz hatalmi központ van itt és pénzt csinál a mi sérthetlenségünkől és Európa aggodalmából, kijátszva egyiket a másik ellen. És mert olyan sok úgynevezett 'amerikai üzletember' külföldön ma nem amerikai, hanem zsidó.

Polgárok, ébredjete föl és vegyétek észre, hogy manapság meg a fehér népek sem láthatják egymást közvetlenül, csak zsidó szemeken keresztül. Nagybritannia és Franciaország ritkán látnak amerikai képviselőt aki nem zsidó. Ez lehet annak az oka, hogy ők is zsidókat küldenek hozzánk gondolván, hogy mi előnyben részesítjük ezeket.

A ZSIDÓ BEFOLYÁS SZEMPONTJAI

A zsidó kérdés Theodor Herzl szerint ott létezik, ahol zsidók vannak, mivel ők hozzák azt magukkal. Nem a számuk okozza a problémát, mivel a világ majdnem minden államában más külföldiek is vannak nagy számban. Nem is az ő sokat reklámozott képességeik miatt, mert meg kell értenünk, hogyha a zsidónak egyenlő esélyei vannak mint a többieknek és a szabályokhoz

tartja magát és nem okosabb mint a többi. Valójában sok zsidóban csendesül a mohóság ha a nincs lehetősége intrikálni.

A zsidó kérdést nem az itt tartózkodó zsidók száma okozza, nem is az amerikaiak féltékenysége a zsidók sikereire, biztosan nem ellenérzés a zsidók mózesi vallásával szemben, hanem valami más, mégpedig a zsidó befolyás annak az országnak az életére, ahol zsidók tartózkodnak, az Egyesült Államokban az amerikai életre.

Hogy a zsidók hatással vannak az életre, azt maguk nyilvánítják hangosan ki. A zsidók valójában azt állítják, hogy az Egyesült Államok alapjai nem keresztények, hanem zsidók, és hogy az ország egész történetét át kell írni, hogy az Júdea régi nagyszerűségét megfelelően méltassa. Ha a befolyás kérdése teljesen a zsidók igényén nyugszik, akkor nem lenne alkalmunk kételkedni, állítják határozottan. De olyan szívesek vagyunk, hogy megkérjük őket, tartsák magukat a tényekhez: ezek országunk viszonyait is világosabban elmagyarázzák.

Ha azt állítják, hogy ők 'adták nekünk a Bibliát' és ők 'adták nekünk Istent' és ők 'adták nekünk vallásunkat' ahogy ezt állandóan émelyítő leereszkedéssel teszik vitáikban - egy csöpp sem igaz ezekben az állításokban - nem lenne szabad olyan türelmetlen és világiasnak lenniük, amikor mi összeállítjuk valódi befolyásuk listáját, amelyre az amerikai életben szert tettek.

Nem a zsidó emberek, hanem a zsidó szellemiség az, és az emberek csak ennek a szellemiségnek az eszközei, ez a dolog lényege. A zsidó kérdésnek ebben a vizsgálatában a zsidó befolyás és a zsidó szellemiség az, amit fölfedezünk és meghatározunk.

A zsidók propagandisták. Ez volt az eredeti küldetésük. De nekik vallásuk központi tételét kellene terjeszteniük. Ezt nem teszik. Mivel ez nem sikerült nekik, saját írásuk szerint semmi nem sikerült nekik. Így most nincs nekik szent küldetésük. Vezetőikből kevés beszél eszméi küldetésről. De a küldetés ötlete tovább él bennük, ha csökevényes formában is: Napjaink legerősebb materializmusát képviseli. Hitvány szerzés eszköze lett ahelyett hogy környezetét szolgálná.

A ZSIDÓSÁG ÉS A MUNKA

A zsidó gondolat alapja a munka befolyásolása esetén ugyanaz mint mindenütt máshol: a valódi értékek pusztítása költött értékek javára. A zsidó pénzszerzési filozófia nem pénzt akar 'keresni', hanem pénzt szerezni. Ezek között alapvető különbség van. Ez elmagyarázza, hogy a zsidók 'tőkéstársak' ahelyett hogy az 'ipar kapitányai' lennének. Ez a különbség a pénz 'keresete' és 'szerzése' között.

A kreatív, alkotó típusú elme szereti azt a dolgot, amit csinál. A gój munkás régebben azt a munkát kereste ki magának, amelyik a legjobban tetszett neki. Nem változtatta munkahelyét könnyen, mert össze volt munkájával kötve. Semmi más nem volt számára olyan vonzó. Inkább egy kicsivel kevesebbet keresett és azt csinálta, ami tetszett neki, minthogy többet keressen és olyasmit tegyen, ami nem elégítette ki. A 'csinálót' mindig így befolyásolta előszeretete.

Nem így a 'szerző'. Nem számít mit csinál, amíg a kereset elég. Nincsenek illúziói, érzelmei

vagy vonzalma a munkája iránt. Ami számít, az a 'pénz'. Nem kapcsolódik a dolgokhoz, amiket csinál, mert nem állít elő semmit, olyan dolgokkal foglalkozik, amiket mások állítanak elő és kizárólag pénzszerzési értékük érdekli. 'Az alkotó munka öröme' őt nem érdekli, szót sem veszteget rá.

A zsidó szocialista és bomlasztó gondolatok hajnala előtt a munka világában a vezérgondolat a dolgok előállítás volt és így a pénz csinálása. A szerelők büszkék voltak munkájukra. A dolgokat csináló emberek erős, becsületes emberek voltak, mert a szakképzettség és a minőség volt a vezérfonaluk és jellemüket az formálta, hogy hasznos tevékenységet folytattak a társadalom számára. Ők voltak a 'csinálók'. és a társadalom szilárd volt, amíg ők szilárdak voltak. Az emberek szaktudásukat mutatták meg, ha egy cipőt csináltak. A farmerek azért termesztettek gabonát, mert szerették a gabonát és nem távoli pénzpiacokra való hivatkozással. Mindenütt A SZAKMA volt a fődolog és a többi dolog mellékes.

A társadalomnak ennek a szilárd védelmének a megtörésére - az alkotó termelő osztály, amely erős jellemű emberekből állt - más ötleteket ültettek az emberek fejébe. A legveszélyesebb ötlet volt a 'keresés' szó helyettesítése a 'szerzéssel'.

A pénz és az élelmiszerpiacok manipulálásával elég nyomást tudtak gyakorolni a végső fogyasztóra hogy a 'szerzésen' legyen a hangsúly és röviddel mielőtt az amerikai nemzetközi üzletek teljesen fel lettek fordítva, zsidókkal a bankrendszerek élén és zsidókkal a szakszervezeti mozgalom konzervatív és radikális szárnya élén, és ami a leghatásosabb volt, a zsidó ötletet elvetették a dolgozók fejében. Melyik ötletet? Azt, hogy 'szerezzenek' ahelyett hogy 'keresnének'.

A 'szerzés' ötlete pusztító, nem szociális és romboló ötlet egymagában; de ha egy cég üzlete a 'szerzés', akkor jogos és konstruktív. Ha egy embert vagy osztályt beoltanak a tisztán zsidó 'szerzés' gondolatával ('megszerzem a magamét'; 'szerzek, mert szerezni jó', 'becsületesen, ha tudsz, becsstelenül, ha szükséges, de szerezz' -ezek mind ennek a hitszegő filozófiának részei), akkor ennek a Duncan társadalomnak az kötőanyaga elveszti taróerejét és elkezd lemorzsolódni. A pénz nagy mítoszát és kitalációját kényszerítették a valóságos dolgok helyére és elkezdődhet a dráma második fejezete .

A zsidó befolyás az Egyesült Államok dolgozói valamint üzletemberei és szakemberei gondolkozására rossz hatással volt minden irányban. Ez nem a 'tőke' és a 'munka' szétválasztásában nyilvánult meg, mivel ilyen külön elemek nem léteznek. Az amerikai üzlet csak vezető és termelő osztályokat ismer. A tényleges szétválasztás a zsidó 'szerzés' és az angolszász 'keresés' gondolata között van, és jelenleg a zsidó ötlet elég sikeres ahhoz, hogy zavart okozzon.

Az Egyesült Államokban mindenütt, sok foglalkozási ágban kommunista tanfolyamokat támogatnak, vezetnek és tanítanak a zsidók. ezek az ún. tanfolyamok Chicagóban, Detroitban, Clevelandben, Rochesterban, Pittsburghben, New Yorkban, Philadelphiában és más városokban működnek, és céljuk az, hogy az egész amerikai munkát a 'szerzés' alapjaira állítsák, amely végül az ország egész gazdagságát tönkreteszi. Ez a végcél, mint Oroszországban.

Amíg zsidók arra mutatnak rá, hogy az idegen zsidók beszivárgása és a zsidó ideálok az amerikai szakszervezeti mozgalmat jellembelileg és gazdaságilag, állampolgárilag és gazdaságilag gondolkodó államférfi módján megjavították, addig a vádnak, hogy az egy idegen és hitszegő hatás, fenn kell állnia.

A ZSIDÓK ÉS A HIT.

A naív megfigyelő nem keresi a zsidó befolyás nyomait a keresztény egyházban, de ha ezt nem teszi, akkor sokat mulaszt el. Ha a teológiai szemináriumok könyvtáraiban az utóbbi évtizedek zsidó művei megtalálhatók lennének, és a teológiahallgatóknak meg kéne ezeket a zsidó kinyilatkoztatásokat olvasni, akkor kevesebb buta beszéd és kevesebben minősítenék a zsidó propagandát a szószékről veszélytelennek. a következő 25 évben minden teológiai szemináriumnak kellene egy tanszéket fenntartani a modern zsidó befolyás és a protokollok tanulmányozására. Az az elképzelés, hogy a zsidók az Ótestamentum emberei híven a mózesi hithez akkor tarthatatlanná válna és félénk keresztények nem haboznának babonásan hogy kimondják róluk az igazságot amiatt a sajnos félreértelmezett szöveg miatt: 'Megáldom azt aki téged megáld és megátkozom aki téged átkoz.'

A szószék egyik küldetése hogy felszabadítsa az egyházat attól, amit az Újtestamentum írásai 'A zsidók félelmének' hívnak. A szószék másik küldetése az, hogy az egyházat attól a hibás feltételezéstől megszabadítsa, hogy Judea és Izrael rokonértelmű szavak. Azoknak az írásoknak az olvasása, amelyek Júdea törzsét Izraellel keverik össze és amelyek Izrael minden említését úgy tekintik, mint a zsidók említését, okozza több mint a felét azoknak a félreértéseknek és félreérthető részeknek, amelyeket keresztény elvi kijelentésekben találhatók.

A zsidók NEM a 'kiválasztott nép' annak ellenére hogy az egész egyház megadta magát annak a propagandának, amely őket annak nyilvánítja ki. A zsidók gondolati befolyásolása az utóbbi években sok keresztény állítást elfedett, és a nem előkészített papság egyre jobban befolyásolható lett a zsidó javaslatok által.

Az egyház ernyedtt állapotát, amelyet olyan szóvivői hoztak nyilvánosságra, akik a belső életéért voltak felelősek, nem a 'tudomány' vagy 'ösztöndíjak' vagy 'a tanulás fényének növekedése' idézte elő, mivel ezeknek a dolgok nem ellentmondásosak az igazsággal vagy annak részleteivel, hanem ezek a német-zsidó felső kritika részei. A hit védelmezői hosszan és vitézül harcoltak az ún. felső kritika támadásai ellen, de végül is nem tudtak ellene védekezni, mert nem vették észre, hogy eredete és célja zsidó volt. Nem volt keresztény és nem volt német - zsidó volt.

Teljes összhangban van a zsidó világprogrammal, hogy ezt a romboló befolyást a zsidók pártfogása alatt kell elindítani, és az teljesen kihasználja a nemzsidók bizalmát, akik elfogadják azt anélkül hogy megnéznék hogy honnan származik. Az egyház most egy második támadás áldozata, amelyben a domináló szocializmus és szovjetizmus támadta meg petyhüdt és erkölcstelen 'testvériségi' elméletek alapján a 'korrektségére' hivatkozva. Azt hitették el az egyházzal hogy az egy vitafórum és nem a kinyilatkoztatás megszentelt helye.

Zsidók amerikai templomok százaiba törtek be személyesen, programjukkal felforgató és lehetetlenszociális ötleteikkel, és végül olyan holtbiztosak lettek abban, hogy a helyzet urai, hogy az elkerülhetetlen ellenőrzésnek is alávetették magukat.

Az egyház alkalmazottainak tisztában kell lenniük azzal, hogy a gazdasági badarságok hétnyolcadát, amiket a szószékről elmondanak, zsidó professzorok műve, akik politikai gazdaságot és forradalmat tanítanak. Tudniuk kellene, hogy a gazdasági gondolkodás az előre megfontolt és mesterien megtervezett rejtett propaganda eszközeivel teljesen júdaizálódott, hogy a tömegek gondolkozása (amelyet a 'népszerű' szószékek és szerkesztőségek sokszor idéznek) zsidóbb, mint azt maga a zsidóság igényli.

A zsidó beférkőzött az egyházba a vallási dogmákba, az ún. liberalizmusba és sok osztály lázas és gyarló szociológiai felosztásába. Ha valahol egy tanulmányt kéne írni a zsidókérdésről, akkor az a modern egyház amely gyanútlanul szövetkezik egy halom zsidó propagandával. Itt nem reakciót javaslok, hanem építő jellegű haladást angolszász őseink ösvényén, akik eddig a világépítők voltak, a városok, kereskedelem és földrészek csinálói voltak, és nem a zsidók, akik sohasem voltak építők vagy első telepesek, akik sohasem népesítették be a vadont, hanem mindig mások munkájából éltek. Nem azt vetem a szemükre hogy ők nem építők vagy első telepesek, hanem azt, hogy maguknak követelik az első telepesek és építők minden jogát. És még akkor is elsősorban az angolszászok fiainak kell a szemére vetni, hogy letérnek az apjuk által kijelölt egyenes útról és Júdea kétséges ötleteit teszik magukévá.

A ZSIDÓSÁG AZ ISKOLÁKBAN ÉS EGYETEMEKEN.

Az egyetemeket folyamatosan támadják a zsidó ötletekkel. Az angolszászok fiait támadják az örökségükben. Az építők és csinálók fiait a bomlasztók elméletei gyengítik. Fiatal embereket a szellemi szabadság első üdítő hónapjaiban ígéretes elméletekkel kerítik be, amelyeknek forrásait és következményeit nem látják. A fiatalságnak van egy természetes forradalmársága, amely haladást ígér és van egy természetes vállalkozókészsége, amely a régi hittel való vitára ösztönöz. Mindkettő a szellemiség forrása és a szellemi érés hajnalát jelzi. Ennek a serdülőkori fejlődésnek közepette érik őket szándékosan hazug befolyások amelyek az egyetemen várnak rájuk. Igaz, évek múlva nagy részük észretér annyira, hogy 'leül a kerítés mellé és látja sajátmagát jönni'. Észreveszik, hogy a 'szabad szerelem' elvei vidám klubtémák, de hogy a család és a férfi és nő régimódi kapcsolata és gyerekeik nemcsak a társadalom alapja hanem minden személyes fejlődésnek és haladásnak is. Úgy találják, hogy a forradalom szórakoztató vitatéma és arra ösztönöz, hogy szupermannak érezzék magukat, de nem tartozik a haladáshoz.

Az egyetemekkel kapcsolatos probléma pontosan azokat az utakat járta meg, amelyeket az egyházzal kapcsolatban leírtunk. Először a zsidó felső kritika hogy szétörje a fiatal emberek tiszteletét az ősi hagyományok iránt. Másodszor a zsidó forradalmi szociális elvek. A kettő mindig együtt halad. Külön-külön nem életképesek. Ők a protokoll programjából a gój társadalom szétszakítását végzik el ötleteikkel.

Nincs értelme az egyetemisták 'radikalizmusát' támadni -ezek az éretlenség jelei. De annak van értelme, hogy megmutassuk, hogy a szociális 'radikalizmus' (a 'radikalizmus' nagyon jó szó, kár, hogy sokszor rosszul használták) zsidó forrásokból jön. A vörös filozófusok központi

csoportja minden egyetemen egy zsidó csoport, akik sokszor egy gój mögött bújnak el, aki egy becsapott professzor. Ezeknek a professzoroknak néhányát vörös szervezetek fizetik kívülről. Ezek egyetemek közötti szocialista egyesületek, tele zsidókkal és zsidó befolyás alatt, akik zsidó professzorokat utaztatnak szerte az országban keresve a legjobb polgári és egyetemi pártfogók barátságát. A diákoknak tartott előadások jó táptalaja a propagandának, amelynek az a célja, hogy felvillanyozza a hallgatókat, akik azt hiszik, hogy egy nagyszerű mozgalom kezdetének résztvevői, amely a függetlenségi harccal hasonlítható össze.

A forradalmi erők, melyeket zsidók vezetnek, erősen támaszkodnak arra a jóhírré, amelyet úgy kapnak, hogy diákok és néhány professzor csatlakozik hozzájuk. Ez így volt Oroszországban mindenki tudja, hogy ott az 'egyetemi hallgató' minek a jelképe lett. A zsidó Chautauqua, amely kizárólag egyetemeken tevékeny, az angolszász hagyományokon és a mi fajunk diákjainak jellemző vonásain át halad egyenesen. Ezeket hatásosan támogatják olyan professzorok és papok, akiknek gondolkodását a zsidó bomlasztás kifecskendezte mind a teológiában mind a szociológiában.

MIT LEHET ELLENE TENNI?

Egyszerűen azonosítsuk annak a befolyásnak a forrását, amely iskoláinkat és egyetemeinket elárasztja. Tudasd a hallgatókkal, hogy választaniuk kell az angolszászok és Júdea törzse között. Hadd döntsék el a hallgatók, hazafias kötelezettségeik tudatában, hogy az építőket követik-e vagy rombolókat. Nem érvek fognak dönteni. A zsidó méreg egyetlen biztos ellenszere az, ha felébresztjük a hallgatók faji büszkeségét.

Sokszor úgy beszélünk apáinkról, mintha csak néhányan lettek volna, akik a nagyszerű szerződést aláírták, amely a szabadság új korszakát jelezte. Nemzetünk apái az angolszász és kelta fajhoz tartoztak. Az emberek akik Európából jöttek vérükben hordozva a civilizációt. Az emberek akik az Atlanti óceánon átjöttek és civilizációt alapítottak egy kopár és sziklás tengerparton, az emberek akik Alaszkába mentek és nyugatra, Kaliforniába, az emberek, akik a trópusokat és a sarkokat meghódították, akik az afrikai prérre költöztek, akik benépesítették Ausztráliát és akik a világ kapuit, Szuezt, Gibraltárt és Panamát birtokolják, akik minden kormányt formáltak, megélhetést és ideálokat adtak minden évszázadban. Sem Istenüket, sem vallásukat nem kapták Júdeától, sem nyelvüket, sem alkotó szellemüket -ők az uralkodó emberek. Az évszázadok során a világ urai lettek azt mind jobba és jobba téve és azt nem rombolva.

Ennek a fajnak a táborába, az uralkodók fiai közé jön egy nép, akinek nincs civilizációja amit előmutathatna, nincs törekvő vallása, még közös nyelve sem, semmi téren nagy eredményt nem tud fölmutatni, kivéve a 'szerzés' terén, minden ország kiűzte őket, aki előzőleg befogadta őket, és ezek akarják a szászok fiainak megtanítani, hogy mit kell tenni, hogy olyanná tegyék a világot, amilyennek lennie kéne!

Ha fiaink követik a sötét lázadásra való fölhívást, mert nem tudják, hogy kinek a fiai vagy milyen fajnak a leszármazottai. Legyen egyetemeinken szólásszabadság és a gondolatok áramoljanak szabadon, de jelöljük meg a zsidó eszméket zsidóknak és tanítsuk meg fiainknak a faji titkot.

CSÍPJÜK EL AZ ELLENSÉGET!

Az intézés már körbement az egyetemeken. A zsidó eljárás rendszere már teljesen ismert. Milyen egyszerű! Először államosítod (válaszd el az egyháztól) az iskolákat - az államosítás szót használják a zsidók az eljárásra. Az iskola tanulóinak elméjét azzal készíted elő, hogy azt a szabályt állítod föl, hogy nem szabad meg sem említeni, hogy a kultúra vagy patriotizmus bárhogyan is kapcsolatban állna az angolszász vallással. Tedd láthatatlanná és hallhatatlanná. Ne engedd azokat a szavakat használni, amelyek segítségével egy iskola a zsidó fajt felismeri. Ezután, mikor így előkészítetted a talajt, menj az iskolákba és mocskold be az angolszász ismertetőjeleket és ezzel egyidőben töltsd ki az ürességet zsidó forradalmi gondolatokkal.

Az átlagember befolyását kiűzték az iskolákból oda, ahol az átlagember hatni tud. De a zsidó befolyás a magasabb intézetekben elburjánozhat ott, ahol az átlagember véleménye nem hat. Államosítsd az iskolákat és utána júdaizálhatod az egyetemeket.

Ez az a liberalizmus, amelynek a zsidó szóvivők úgy tapsolnak. A szakszervezetekben, az egyházban, az egyetemeken, amely megfertőzte a munka, hit és a társadalom alapjait. Ennek bizonyítéka vastagon látható minden zsidó tevékenységben és kinyilatkoztatásban. Éppen ezeknek a befolyásoknak a gyakorlása által győzi meg magát a zsidóság, hogy földi 'küldetését' betölti.

A megtámadott kapitalizmus a nemzsidó kapitalizmus. A megtámadott ortodoxia a keresztény ortodoxia. A megtámadott társadalom az angolszász társadalom, amelynek széttörése a Júdaizmus dicsőségét eredményezné.

A listát tovább írhatnánk - a zsidó gondolat hatása az angolszász sportra és szórakozásra, az angolszász hazafiasságra, az angolszász szakmai képzésre - a zsidó gondolat hatása az élet minden területére kihat.

Egyszer egy amerikai szerkesztő akit zsidó hirdetési szerződések csúnyán becsaptak, azt mondta. 'ha a zsidók el akarják venni, joguk van hozzá'. Ez a zsidó eredetre adott válaszok egyike, ami így hangzik: 'Hogy tud jelentéktelen 3 millió a többi 100 milliót uralni? Ostobaság!'

Igen, értsünk vele egyet: Ha a zsidó gondolat erősebb, ha a zsidók képessége nagyobb, akkor hadd uralkodjanak, és az angolszász elveket rombolja le Júdea törzse. De először hadd harcoljon a két gondolat egymással a saját lobogója alatt - legyen egy tisztességes harc.

Az nem tisztességes harc, ha a mozikban, az iskolákban, a júdaizált egyházakban, az egyetemeken az angolszász gondolatot távoltartják az angolszászoktól mondván hogy az 'szektás', 'klikkes', 'elavult' és hasonló érvekkel.

Nem tisztességes, ha zsidó gondolatokat angolszász gondolatokként tálnak az angolszász támogatás köntöse alatt. Hadd terjedjen az angolszász apák öröksége szabadon az angolszász fiúk között, és akkor a zsidó gondolat azt sohasem tudja legyőzni, sem az egyetemi fórumon, sem a szabad piacon. A zsidó ideál csak akkor tud győzni, ha a népektől elveszik saját kultúrájukat.

Júdea elkezdte a harcot. Júdea megszállt minket. Hadd jöjjön. Ne féljünk tőle. De ragaszkodjunk ahhoz, hogy a harc tisztességes legyen. A diákok és szellemi vezetőik tudják meg, hogy a harc tárgya a gondolatok uralma, és hogy az a faj, amely a jelenleg látott civilizációt fölépítette, ugyanezt ígéri a jövőre nézve is. Tudassuk velük azt is, hogy a támadó erő zsidó.

Ez minden ami szükséges. A zsidó tiltakoznak ez ellen: 'Nem szabad azonosítanod minket' mondják, 'nem szabad a zsidó kifejezést használnod'. Miért? Mert ha a zsidó gondolat úgy szivárogozik be, hogy az zsidó, akkor azt elítélik. Az angolszász gondolatok meg merik eredetüket nevezni. Ma csak a korrekt megnevezés szükséges. Kényszeríts minden támadót hogy vonja fel a zászlóját!

ÜLDÖZÖTTEK VAGY ÜLDÖZŐK?

Mióta zsidók kapcsolatban állnak más népekkel, rövid idő múlva felhangzik a vád. hogy a zsidók 'nép a népen belül, nemzet a nemzetben belül'. Ha ez ma elhangzik, szenvedélyesen tagadják olyanok, akik népük védelmezőjének tekintik magukat, és ezt a tagadást többé-kevésbé minden zsidó támogatja. Pedig a zsidó tanításban és a zsidó életben semmi sem világosabb annál, hogy ez a megállapítás igaz. De hogy az igazságot a zsidók ellen fel kell-e használni, az egy más kérdés.

Ha a zsidók egy nemzet, nemzetiségük alapja kettős: a faj és a vallás. Akkor nincs értelme, hogy megkívánjuk tőlük, hogy fajukból, nemzetiségükből és vallásukból kilépjenek, de az sem érthető, hogy aki ezt állítja, azt vadul támadják. A tények alapján minden problémának van megoldása. A szemrehányás alapja a következő: Ha nyilvánvaló tényeket tagadnak, mintha senki más, csak a zsidók tudnák, hogy a tények léteznek.

Ha a zsidók folyamatosan egy nép, ahogy tanítják, és ha a 'nemzet a nemzetben' állapot mind tűrhetetlenebbé lesz, akkor a megoldás kétféle lehet: az egyik nép különválasztása a nép maradékától, vagy az egyik 'nemzetnek' a maradék fölé emelése. A zsidó írásokban rengeteg bizonyíték van arra, hogy a zsidók mindkét lehetőséggel számolnak, a nép különválásával és egy fölérendelt néppel. A zsidó tanítás veleje az, hogy a zsidók ma egy különálló nép és azon az úton van, hogy a másik nép fölé emelkedjen. Csak azok az írások, amiket a gójok is olvasnak, tagadják ezt. Júdea igazi rabbinátusa nem tagadja ezt.

A ZSIDÓK KIFOGÁSA AZ 'AMERIKANIZMUS' ELLEN.

A zsidó kérdés bármely vizsgálata során újra és újra meglepi a tanulót, hogy azt, amiatt a zsidók a legjobban panaszkodnak, azt maguk kezdték el. Arról panaszkodnak, amit antiszemitizmusnak hívnak - de az még a legsötétebb elmének is világosnak kellene lennie, hogy sohasem lehetett olyasmi hogy antiszemitizmus, ha azelőtt nem volt egy szemitizmus. Aztán vegyük a panaszt, hogy gettóban kell élniük. A gettó zsidó találmány. Az európai és az amerikai városok megszállása idején a zsidók mindig egymás között akartak élni, mivel úgy gondolták, hogy a gójok jelenléte beszennyezi őket. Azok a zsidó írók, akik zsidóknak írnak, beismerik ezt. De a gójoknak írott művekben a gettóra mint a gój kegyetlenség eszközére hivatkoznak. A beszennyeződés gondolata a zsidóktól származik és egy régi keleti maradvány

és a gójokra is alkalmazzák. Így van ez a külön nemzet gondolatával is- először zsidók vették észre, először ragaszkodtak hozzá és mindig keresték a módját, hogy az elkülönülést gondolatokban és tettekben is megvalósítsák.

Továbbá az valódi és átlagos zsidó azt hiszi, hogy az amerikanizmus, vagy bármely más civilizált nemzsidó állam befolyása káros a júdaizmusra. Ez egy komoly álláspont és semennyi gój kijelentés nem elég ennek az alátámasztására. Valójában ezt a gój elme nem tudja követni, mivel a gójok ellenkezőleg ezt úgy látják, hogy az amerikanizáció jót tesz a zsidóknak. Hiteles zsidó forrásokból megtanultuk, hogy azokat a dolgokat amiket mi civilizálós hatásoknak nevezünk, azokat a zsidók a zsidóság ellenségeinek tartják. Nem a gój mondja, hogy a zsidó gondolat, úgy mint gondolat nem összeegyeztethető az étellel országunkban, ezt a zsidó mondja. Ő az aki az amerikanizmust gyalázza, nem az amerikai gyalázza a júdaizmust.

Az amerikanizmus még befejezetlen, a júdaizmus már évszázadok óta kész. Amíg egy amerikai sem gondolna arra, hogy az ország valamelyik részére vagy valamelyik csoportjára úgy mutasson rá, mint az igazi hamisítatlan amerikanizmusra, a zsidó rögtön rámutat a világ bizonyos pontjaira és bizonyos csoportokra akik a valódi júdaizmust képviselik.

Hol van az a típus, akit a zsidó írók igazinak tekintenek? A gettóban élő zsidót tekintik a zsidók a júdaizmus alaptípusának. A New Yorki Central Parki spanyol és portugál zsidók zsinagógájának híres rabbija volt Dr. D. de Sola Pool. A következő szavak tőle származnak:

"A gettóban a júdaizmus megfigyelése természetes és majdnem elkerülhetetlen volt. A zsidó élet rendje volt az a légkör, amit belélegzett."

Egy másik híres rabbi, Dr. M. H. Segal azt fejt ki, hogy Európa modernebb részein és Amerikában a zsidóság szellemét a Lengyelországi és Litvániai zsidókkal való érintkezés tartotta életben. Kijelentette más zsidó vezetőkkel összhangban, hogy az 1914-es háború előtt a világ zsidó központja Lengyelország és Oroszország volt. Dr. Segal ezt mondja:

"Az (1914-1918)-as háború az eltűnő zsidó társadalom utolsó nyomait is szétörte, amely gyenge létét a Lengyelországi és Litvániai középkort idéző gettóban őrizte meg. Növekvő gyengeségük ellenére ezek voltak a júdaizmus utolsó menedékei a szétszórtságban. Bennük a régi zsidó élet néhány maradéka életben maradt, a régi zsidó intézmények, gyakorlat és hagyományok. Ezek a közösségek annyi életerőt sugároztak ki, amennyit csak tudtak az Európa modern államaiban és Amerikában élő felhígított és összezsugorodott zsidóságra."

Az ötlet egyáltalán nem szokatlan - hogy a régi világ gettóinak 'igazi zsidói' kíváncsiak és szükségesek arra, hogy a júdaizmust olyan országokban, mint az Egyesült Államokban életben tartsák. Israel Friedlaender, akinek a nevét a zsidók tiszteletben tartják, szintén felismerte a gettózsidók áramának szolgálatát. 'A júdaizmus problémája Amerikában' c. tanulmányában az abszolút szabadság, amelyet a zsidók az Egyesült Államokban mindig is élveztek, dejúdaizálási hatásáról beszél. Ezt az irányzatot két módon lehet korrigálni: antiszemita befolyással és 'nagyfokú zsidó bevándorlással az elnyomás országaiból a szabadabb országokba, amely nyíltan vagy a felület alatt megőrzi és újraéleszti a gettó hatásait'. Ugyanő nyíltan elismeri 'A zsidó bevándorló amerikanizációja' c. művében, hogy neki egy frissen jött gettózsidó kedvesebb mint egy olyan, akit már az amerikai élet befolyásolt.

Az amerikanizálás a mindennapi beszédben azt jelenti, együttérzést mutassunk az amerikai hagyományokkal és intézményekkel, de a zsidók nem gondolnak az Egyesült Államokra, ha Amerikáról beszélnek. Ők Dél és Középamerikát is beleveszik ebbe, ahol olyan sok forradalom volt. Sok zsidó él Argentínában és a többi országban is. Az talán nem igaz, hogy a zsidó vezetők teljesen 'amerikaellenesek', de az igaz, hogy ők ellenzik a zsidó bevándorlók 'amerikanizálását'. Azaz az 'amerikanizálás' irányzata annyira különbözik a 'judaizálás' irányzatával, hogy a kettő ellentétben áll egymással. Ez talán nem hitszegés az amerikai nemzet ellen, de a hűség jele a zsidó nacionalizmus iránt. De az olvasónak magának kell megítélnie a felsorolt tények alapján hogy mekkora a különbség és hol áll a két világnézet közötti harc. Hogy a kettő egymásnak ellentmond, az nem kétséges. A gójok nem veszik észre ezt az ellentmondást, de a zsidók mindig és mindenütt tökéletesen tisztában vannak vele. Ez nagy on erős fényt vet a forradalmi programokra, amelyek a társadalmat fel akarják robbantani, az ellentét gerjesztése az ún. tőke és munka között, a kormány tekintélyének csökkentését korrupt politikával, az emberek elméjének töltését igénytelen színházzal és filmekkel, de ha tanulmányozzuk a zsidók pénzcsinálását béke idején, akkor látjuk a sok visszaélést, amelyekben a zsidók bűnösök. 'A háború a zsidó aratása' mondja egy régi mondás. Azt hogy a gazdasági tiszt szerepét előnyben részesítik, az az ókortól napjainkig megfigyelhető. Érdeklődésük elsősorban a nyereség felé fordul és nem nemzeti témák felé. Hagyományosan hűek a zsidói néphez és nem azok más népekhez. Természetes, hogy háború idején árukkal és információkkal kereskednek tehát a háborúból hasznot húznak és kémkednek. Ez töretlenül látható a függetlenségi harcban, a polgárháborúban és az első világháborúban, az egyetlen megfigyelhető változás a zsidók növekvő hatalma és nyeresége. Annak ellenére, hogy az amerikai gyarmatokon kisszámú zsidó élt, ahhoz elegendő volt, hogy jegyüket rátegyék a függetlenségi harcra. Noha a polgárháborúban nem hoztak zsidóellenes törvényeket, néhány intézkedést hoztak egyedi esetekben ugyanazokból az okokból kifolyólag, amelyek miatt 1861-1865 között is nagyobb mértékben erre kényszerültek.

A ZSIDÓK ÉS A VALLÁSÜLDÖZÉSI KIÁLTÁS.

(.....)

Teljes írás: <http://www.freepress-freespeech.com/holhome/konyvek/hford1.htm>

Letölthető PDF: api.ning.com

Hangoskönyv: <https://www.youtube.com/watch?v=ZFyvcngNYB0&bpctr=1398506940>